

[Gunnar Fog-Petersen.]

staden, skal have højere Løn end de, der bor andre Steder i Landet, f. Eks. i vore Købstæder. Det gaar igen i vor Sociallovgivning, det gaar igen i vor Lønningslov. Det beror sikkert paa en statistisk Undersøgelse, der i Dag er forældet. Jeg siger, at det beror sikkert derpaa; for det er en Formodning, jeg har. Jeg har ikke set en virkelig Begrundelse af nyere Dato for den bestaaende Ordning, men jeg skulde tage meget fejl, hvis den ikke i Realiteten var forældet.

Det er en Urimelighed med den Inddeling, vi har; en hel Del af vore Købstæder, navnlig de større, burde slaas i Klasse med Hovedstaden og maaske nogle af de mindre med Landdistrikterne. Jeg ser nok, at der er en Bestemmelse her i § 1, Stk. 5, hvorefter Socialministeren kan udøve et vist Skøn; jeg ved ikke, hvor vidt hans Beføjelser gaar, men det er i al Almindelighed, jeg rejser Spørgsmaalet og henleder Regeringens Opmærksomhed paa Nødvendigheden af at tage Sagen op til fornyet Overvejelse; thi som Forholdene har udviklet sig i de store Købstæder, navnlig dem med den store Skatteprocent, er det utvivlsomt mange Steder dyrere at leve i Købstæderne end i Hovedstaden. Derfor bør alle de Regler i vor Lovgivning, som regner med det modsatte, tages op til Revision.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Modtagelse af dette Lovforslag og skal kun gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat.

Til den ærede Ordfører for Venstre (K. Pedersen), der begrundede sin Tilslutning med, at Lovforslaget var undergaaet saa væsentlige Ændringer, at man nu kunde slutte sig til det, skal jeg sige, at mig forekommer Ændringerne uvæsentlige, men jeg ved nok, at saa snart Venstre faar formuleret en Paragraf, som det ønsker, kalder det enhver Ændring for væsentlig; det skal ikke skille os ad.

Den ærede Ordfører udtrykte Haabet om, at Arbejderne vilde forstaa Vilkaarene for disse Arbejders Udførelse. Det tror jeg ogsaa, de vil, hvis man loyalt vil overholde de Bestemmelser, som er sat ind i § 3, Stk. 1. Dernæst henstillede den ærede Ordfører for Venstre til mig, at de Udtalelser, der er fremsat i Folketingsudvalgets Betænkning, navnlig Udtalelserne om, at flere Kommuner kunde slutte sig sammen om et Arbejdes Udførelse, maatte blive anført over for de kommunale Myndigheder.

Det skal jeg gerne love ham. Jeg plejer at blive beskyldt for at udsende Cirkulærer, der indeholder alt for fyldige Oplysninger, til Kommunerne, og jeg skal ikke i dette Tilfælde fravige denne Fremgangsmaade.

Den ærede Ordfører for de Konservative (Oluf Jensen) anførte til Begrundelse af, at Det konservative Folkeparti havde sluttet sig til dette Lovforslag, flere Ændringer, som slet ikke er Ændringer i det oprindelige Lovforslag. Bl. a. glædede han sig over, at arbejdsløshedsforsikrede var fortrinsberettede til Arbejde, og nævnte det som en Ændring i Forhold til mit Forslag, men i dette stod der endnu stærkere, at de arbejdsløshedsforsikrede bør foretrækkes under i øvrigt lige Vilkaar. Dernæst gjorde det ærede Medlem opmærksom paa det heldige i, at De samvirkende Sogneraadsforeninger var kommet med i Stedet for Amtsraadet. Det er de nu ikke, det er den stedlige Sogneraadsforening, der er kommet med. Naar jeg ikke foreslog Sogneraadsforeningerne, var det ud fra den Opiattelse, som i øvrigt er rigtig, at der i nogle Amtsraadskredse er flere Sogneraadsforeninger, blandt hvilke jeg syntes, det var vanskeligt i Forslaget at foretrække den ene. Jeg sagde allerede ved Fremsettelsen, at det Punkt var mig i og for sig ligegyldigt, hvis man kunde finde noget andet, og nu har man altsaa fundet Sogneraadsforeningen; hvor der er flere Sogneraadsforeninger, maa disse da paa Forhaand enes om, hvem der skal udpege det ene Medlem.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti og den ærede Ordfører for Det radikale Parti stod uforstaaende over for, at man i § 1, Stk. 4, havde sat Beløbet for Forsørgere ens for Hovedstaden og Købstæderne, medens man havde sat Beløbet forskelligt for Ikke-Forsørgere, og spurgte mig om Grunden hertil. Jeg tror, at Grunden er den, som den ærede Ordfører for Det radikale Parti selv antydede, at man ved at se paa Beløbene mente, at der ikke for Forsørgere i hvert Fald — Forholdene for disse er jo ret vanskelige mange Steder — var nogen Grund til at sætte et mindre Beløb for Købstæderne, end man havde sat for Hovedstaden.

I den Forbindelse udtalte den ærede Ordfører for Det radikale Parti, at det i det hele taget var en Fejl, at Taksterne i Sociallovgivningen saavel som paa andre Omraader af Lovgivningen var sat højere for Hovedstaden end for Provinsbyerne, idet — mente det ærede Medlem — Leveomkostningerne særlig i de store Provinsbyer var mindst lige saa høje som i Hoved-